

1. Stanou se věci, že až v prsou zabolí,
tak jako mně, každému z vás,
ten hledá lásku, ten zas prázdný údolí,
a všechny usmiřuje čas,
tak někdo prožil spoustu pěkně hloupejch let,
za nic nemohl, no prostě jen tak žil,
není to dávno, co byl rozdělenej svět,
člověk nevybírám, kde se narodil.

2. Potkal ji za rohem, jó, zrovna šestnáct pryč,
nejhezčí z pouličních víl,
a láska zasáhla ho horce jako bič,
do těch dob s žádnou nechodil,
pak jenom toulání a básně jenom jí,
léto plné vlahých nocí, horkých chvil,
princezna Pampeliška, do který byl pryč,
a pak najednou s tím osud zatočil.

R: Karolína, Karolína, Jižní Karolína v dálce za mořem,
snad se ještě budil u potoka ve stráních,
její Jumbo Jet už kroužil nad městem.

R:

3. Dodnes to na něm leží jak zlý znamení,
už je to dvacet let či víc,
ze srdce básníka je smutný kamení,
zda za to stála, těžko říct,
jsou ženský, co vám celej život rozsvítí,
ale taky ty, co zhasnou celej svět,
šedivej chlap, co myslí už jen na pití,
smutnej pomník z pěkně vypečenejch let.

R: